

UKŁADY RÓWNAŃ RÓŻNICZKOWYCH ZWYCZAJNYCH

N - ilość równań

K - maksymalny rząd pochodnej

1. N = 1, K = 1

$$\frac{d}{dx} F(x) = G(x, F)$$

2. N = 1, K = 2

$$\frac{d^2}{dx^2} F(x) = G(x, F, \frac{dF}{dx})$$

traktując $\frac{dF(x)}{dx} \equiv P(x)$ jako niezależną funkcję

$$\frac{dF}{dx} = G_1(x, F, P) \quad G_1 \equiv P$$

$$\frac{dP}{dx} = G_2(x, F, P) \quad G_2 \equiv G$$

układ 2 równań I rzędu

ogólnie

$$\frac{d^k}{dx^k} \mathbf{F}(x) = \mathbf{G}(x, \mathbf{F}, \mathbf{F}', \mathbf{F}'', \dots)$$

$$\mathbf{F}(x) = \begin{bmatrix} F_1(x) \\ F_2(x) \\ \dots \\ F_n(x) \end{bmatrix} \quad \mathbf{G} = \begin{bmatrix} G_1(x, F, F', \dots) \\ G_2(x, F, F', \dots) \\ \dots \\ G_n(x, F, F', \dots) \end{bmatrix}$$

można sprowadzić do układu $n \cdot k$ równań I rzędu

$$\frac{d}{dx} \mathbf{f}(x) = \mathbf{g}(x, \mathbf{f}) \Big|_{i=1}^N$$

$N = n \cdot k$ stałych wyznacza jednoznacznie rozwiązanie

warunki początkowe (jednopunktowe warunki brzegowe)

$$\{f_i(x_0) = a_i\}_{i=1}^N$$

$$n = 1, \quad k = 1$$

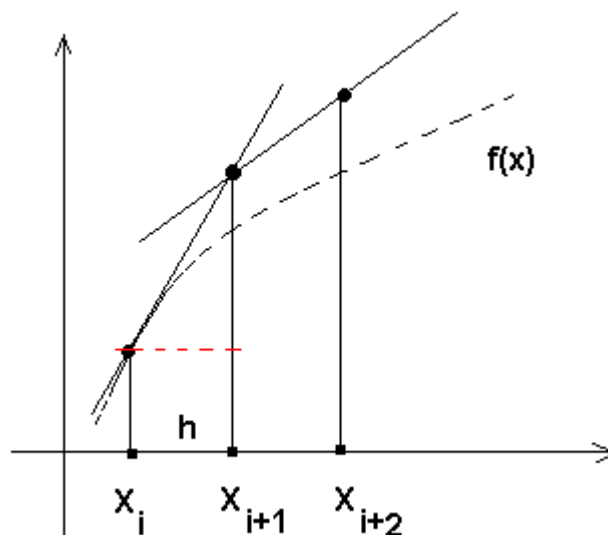
$$\frac{d}{dx} f(x) = g(x, f)$$

metoda Eulera

z rozwinięcia $f(x+h)$ w szereg Taylora (do $n=1$)

$$f(x+h) = f(x) + hf'(x) + \dots$$

$$f(x+h) \approx f(x) + hg$$

$$f(x_o+h) = f(x_o) + h g(x_o, f(x_o))$$

...

$$f_{i+1} = f_i + h g(x_i, f_i)$$

wystarczy znać $f(x_0) = a_0$

błąd:

na każdym kroku
$$f(x_i) - f_i = \frac{h^2}{2} f''(\xi)$$

po n krokach na przedziale (a, b)

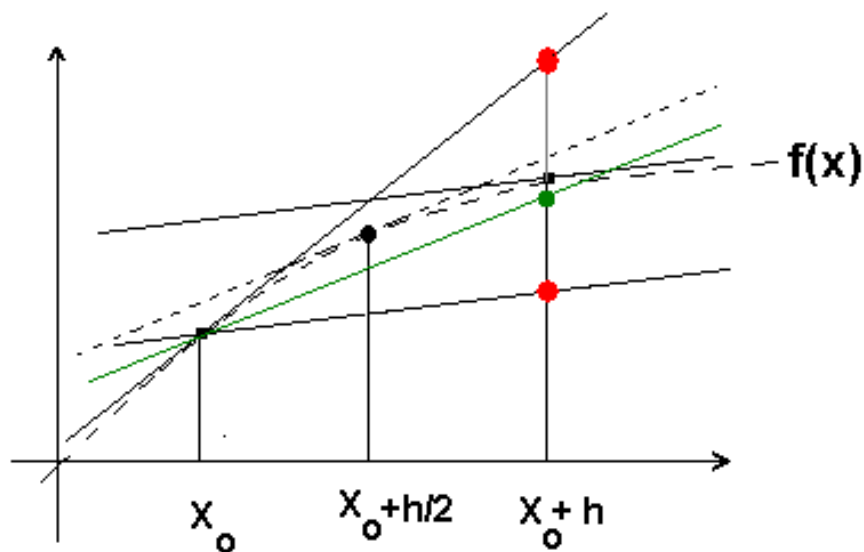
$$\frac{h^2}{2} \sum_{i=1}^n f''(\xi_i) = n \frac{h^2}{2} f''(\xi) = \frac{(b-a)h}{2} f''(\xi)$$

akumulacja błędów

błąd popełniony w kroku i wpływa na większy błąd w kroku $i+1$

znoszenie błędów (gdy f'' okresowo zmienia znak)

zmodyfikowana metoda Eulera

wyznaczając pochodną
(z wartości prawej strony równania)
w punkcie $x_0+h/2$:

$$f_{i+1} = f_i + h g(x_i+h/2, f_i(x_i+h/2))$$

a $f_i(x_i+h/2)$ jako $f_i+h/2 g(x_i, f_i)$

dostajemy

$$f_{i+1} = f_i + hg(x_i+h/2, f_i+h/2g(x_i, f_i))$$

inaczej:

- z krokiem $h/2$ wyznaczamy przybliżoną wartość f w punkcie $X_i + h/2$ „zwykłą” metodą
- mając f w tym punkcie wyznaczamy $g(X_i+h/2)$
- to g służy do wyznaczenia f w punkcie X_i+h startując z punktu X_i

Błąd metody zmodyfikowanej $\sim h^3$ na kroku

dowód

1. rozwinięcie Taylora dla funkcji dwóch zmiennych

$$g(a + \Delta a, b + \Delta b) = g(a, b) + g_a(a, b)\Delta a + g_b(a, b)\Delta b + O^{(2)}$$

gdzie $g_a(a, b) = \frac{\partial g(a, b)}{\partial a}$ a

$O^{(2)}$ zawiera wyrazy $\sim (\Delta a)^2, (\Delta b)^2, \Delta a \Delta b$

zatem dla

$$g\left(x_0 + \frac{h}{2}, f_0 + \frac{h}{2} g(x_0, f_0)\right) =$$

$$g(x_0, f_0) + \frac{h}{2} g_x(x_0, f_0) + \frac{h}{2} g(x_0, f_0) g_f(x_0, f_0)$$

$$+ ch^2$$

zatem przybliżona w tej metodzie wartość f w $x_0 = h$ (*)

$$f_1 = f_0 + hg(x_0, f_0) + \\ + \frac{h^2}{2} [g_x(x_0, f_0) + g(x_0, f_0)g_f(x_0, f_0)] + ch^3$$

2. z drugiej strony, wartość ścisła (**)

$$f(x_1) = f(x_0) + hf'(x_0) + \frac{h^2}{2} f''(x_0) + c_1 h^3$$

gdzie w tym wzorze występują ścisłe pochodne f

ponieważ pochodne f wyznaczone są przez g

to $f'(x_0) = g(x_0, f_0)$ a

$$f''(x_0) = \left. \frac{df'(x)}{dx} \right|_{x_0} = \left. \frac{dg(x, f(x))}{dx} \right|_{x_0} =$$

$$= g_x(x_0, f_0) + g_f(x_0, f_0) \left. \frac{df}{dx} \right|_{x_0}$$

odejmując (*) i (**) otrzymujemy

$$f(x_1) - f_1 = Ch^3 .$$